

สวนพฤกษศาสตร์ระยอง

อ้อย

ชื่อวิทยาศาสตร์

Saccharum officinarum L.

ชื่อวงศ์

POACEAE

ชื่ออื่น ๆ

กะทิ (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน), อ้อย (ทั่วไป), อ้อยขม อ้อยแดง อ้อยดำ (ภาคกลาง), อำโป (เขมร)

ชื่อสามัญ

Sugar Cane.

ลักษณะทั่วไป

ไม้ล้มลุก สูง 2-5 เมตร ลำต้น สีม่วงแดง มีไขสีขาวปกคลุม ไม่แตกกิ่งก้าน ใบ เดี่ยว เรียงสลับ รูปหอกแคบ กว้าง 2.5-5 ซม. ยาว 0.5-1 เมตร ขอบใบจักถี่เป็นหนามคม โคนใบเป็นกาบหุ้มลำต้น ดอก ออกเป็นช่อที่ปลายยอด สีขาว ผล เป็นผลแห้ง ขนาดเล็ก เมล็ด แหลม รอบโคนมีปุยสีขาว

นิเวศวิทยา

นิยมนำมาปลูกตามบ้าน เพื่อใช้เป็นพืชสมุนไพร

การกระจายพันธุ์

-

แหล่งที่ศึกษาพบ

บ้านสันติวัน ตำบลชากพง อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

สรรพคุณ

ทั้งต้น แก้ปัสสาวะพิการ แก้ขัดเบา แก้ไข้รุ่ม แก้โรคน้ำ แก้ไอ ต้น แก้อาการขัดเบา แก้ปัสสาวะพิการ แก้ไข้ตัวร้อน แก้พิษตานซาง บำรุงธาตุ น้ำ แก้ร้อนใน กระหายน้ำ แก้เสมหะเหนียว ทำให้ชุ่มชื้นในลำคอในอก บำรุงกำลัง บำรุงหัวใจ ขับน้ำเหลือง แก้ไข้ใน รักษาโรคไช้นัส น้ำอ้อย รักษาโรคน้ำ บำรุงหัวใจ ทำให้ชุ่มชื้นในลำคอ แก้เสมหะ แก้หืด ไอ ขับปัสสาวะ บำรุงกำลัง เจริญอาหาร เจริญธาตุ ผิวของต้นอ้อย มี wax เอามาทำยาและเครื่องสำอาง